

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

HOOFDREDACTEUR: E. P. WELLENSTEIN. — GRIFFIER: N. H. KINGMA

REDACTEUREN: R. A. BRZESOWSKY — P. VOS — G. HOLST — J. E. KOCH — W. H. VERLOOP

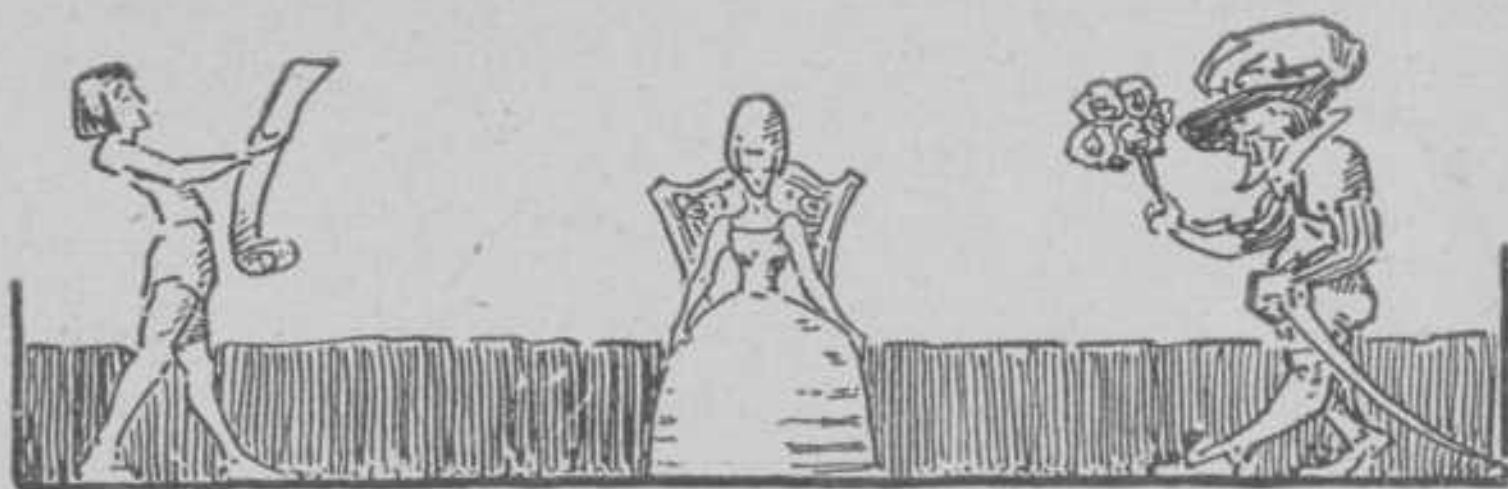
VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25

ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 4
17e JAARGANG ————— 13 DECEMBER 1940 ————— 6 BLZ. No. 14

Ondanks de tegenwerking van de leden van het Delftsch Studenten Corps, die door hun aperte condoceptie het aantal inzendingen tot een dusdanig minimum hebben teruggevoerd, dat de Commissie tot Redactie van den Delftschen Studenten Almanak voor het jaar 1941 en haar Eere-leden gedwongen zijn geweest hun studie enkele weken te onderbreken om al hun tijd te besteden aan de totstandkoming van haar jaarlijksche uitgaaf; ondanks de tegenwerking zal toch a.s. Vrijdag te 4 ure door mij, Gerard Carel Jacob van Nuystenbrije de Zem, een rede worden uitgesproken, terwijl na afloop hiervan de traditioneele run naar Waltman zal gehouden worden. Opdat een ieder van de gelegenheid gebruik zal kunnen maken, deze rede bij te wonen, zal de Societeit „Phoenix” op dit uur geëmancipeerd zijn voor Corpsleden-niet Societeitsleden.

Namens de Commissie tot Redactie van den Delftschen Studenten Almanak voor het jaar 1941,
G. C. J. VAN NUYSTENBRIJE DE ZEM,
Vice-President.

FEUILLETON

BELOOF ME NIETS!!

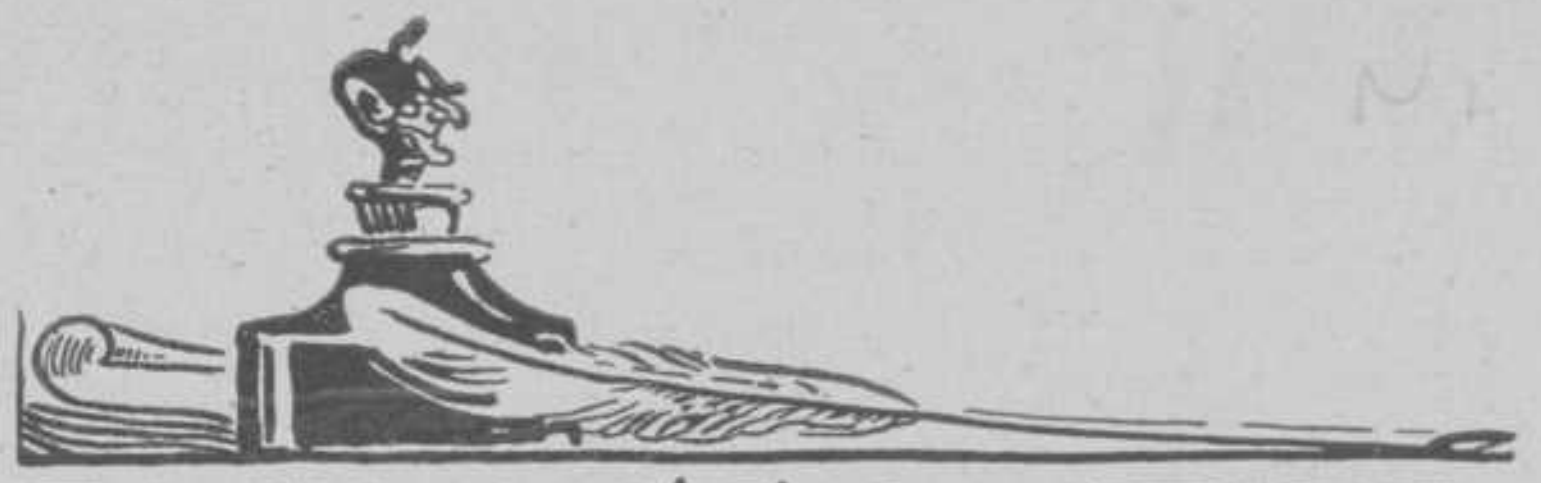
Charlotte Rizmman. N.V. „Het Residentie Tooneel”.
Vertaling: Mevr. J. Th. de Meester-v. Ham.
Regie: Johan de Meester.

De directie van het Residentie Tooneel heeft er slag van de hand te leggen op tooneelstukken, die in den loop van het seizoen zullen blijken kasstukken te zijn. Zoo ook nu weer komt het Residentie Tooneel met een blijspel van Charlotte Rizmman voor het voetlicht dat in de uitstekende vertaling van Mevrouw de Meester en onder regie van Johan de Meester, de zaal een avond of een middag weet te amuseeren.

Charlotte Rizmman is voor ons een onbekende, tot nu toe zagen we nog geen tooneelstukken van haar, maar de eerste kennismaking is een aangename. Ze heeft het gegeven, dat geenzins nieuw is op een origineele wijze aangepakt en de dialoog is pittig, vol humor, hoewel ze zeer veel ruimte voor de acteurs zelf heeft overgelaten, zoodat het slagen van de opvoering voor een groot gedeelte van de bekwaamheid der spelers afhangt.

Charlotte Rizmman voert ons binnen in het bohemien leven van het schildersechtpaar Monika-Maarten Pratt. Maarten is een der begaafde jonge kunstschilders van zijn tijd, maar hij worstelt nog met zijn talent, hij zoekt nog steeds, hoewel zijn werk al stukken boven dat van zijn tijdgenooten uitsteekt, naar een voor hem zelf te accepteren vorm. Monika, zijn vrouw, die voor dat ze met Maarten trouwde, zelf op een aardige manier met de penseelen wist om te gaan, heeft door de felle meedoogenlooze critiek van haar echtgenoot en de noodzaak wat met kantoorwerk te verdienen, om zoo nog het spook honger en koude van Maarten weg te houden, haar artistieke talenten vaarwel gezegd. Als nu het gordijn opgaat, vinden we Monika, daar ze ontslagen is op het kantoor waar ze werkzaam was en niet in staat een nieuw baantje te vinden, tot wanhoop gedreven. Ze probeert nog éénmaal om Maarten te bepraten zijn schilderijen, waarover hij nog lang niet tevreden is, te willen verkopen zonder de aspirantkopers van te voren op alle fouten, of minder goed gelukte kleurnuances attent te maken. Dit keer belooft Maarten beterschap, maar als Monika een oude schoolvriendin zoover bewerkt heeft, dat ze voor een acceptabele prijs een paar doeken zal overnemen, gooit Maarten weer roet in het eten en behandelt de aanstaande kopers op een dermate onbeschofte wijze, dat deze weer verontwaardigd van den koop afzien en Monika ten einde raad is. Maarten wil niet verkopen, komt ze tot de ontdekking, want hij leeft in de voortdurende angst dat de buitenwereld zijn talent zal onderschatten en zijn werken met een „Die Pratt kan wel aardig penseelen” zal qualificeeren. Zoo ziet Monika plotseling de mogelijkheid, daar hun beider signature dezelfde is, om zelf door te gaan voor den maker van Maartens schilderijen. Zoo doet ze het voorkomen, en terwijl Maarten rustig verder werkt, verkoopt zij zijn schilderijen en in minder dan geen tijd heeft zij de belangstelling van de geheele kunstwereld, met critici inclusief, voor zich opgewekt. De schilderijen vliegen weg en Monika Pratt wordt één der bekendste jonge schilderessen, terwijl de zorgelijke omstandigheden moeten wijken voor de luxe. Alles gaat goed, tot dat op een gegeven oogenblik de regering besluit om haar de groote Staatsprijs te verleenen. Nu is het verkrijgen van de Staatsprijs heelemaal geen beletsel om de zwendel nog verder door te zetten, maar als ze dan tevens een grooten opdracht krijgt om eenige Fresco's te moeten schilderen, weet Monika niet meer hoe ze het bedrog nog verder kan continueeren. Bij haar man hoeft ze niet om steun te komen, want hem laat het steenkoud, welke moeilijkheden er opduiken, als hij zich maar ongestoord aan zijn werk kan wijden. Zoo wendt Monika zich tot een van haar critici, die haar meent ontdekt te hebben, en bij hem biecht zij haar zonden op. Deze verraad de zwendel aan de groote pers. Het wordt een schandaal, er ontstaat ruzie tusschen alle tot nu toe opgetreden partijen. Monika, die er niet meer tegen op kan, verlaat in een overhaaste vlucht haar man, en zoo staat Maarten tenslotte geheel alleen, van iedereen verlaten en zinkt hij terug in de oude, armoedige omstandigheden.

Charlotte Rizmman weet, hoe hopeloos het geheel nu lijkt, de zaak toch nog tot een goed einde te brengen, hoewel de wijze waarop ze het doet niet sterk is en weinig geloofwaardig aandoet. Toch kan ieder, nadat voor den laatsten maal het doek zich gesloten heeft, zich opgewekt en gerust gesteld naar huis begeven.

REDACTIONEEL

Verheugd is de Redactie wederom het contact met U, leden van het Delftsch Studenten Corps, te versterken; niet zoozeer om U te vergiftigen met harde, critische bewoordingen of Uw activiteit te loven dan wel den toestand met felle woorden, de Redactie eigen, te kenschetsen.

Maar wij zouden niet verder kunnen gaan, alvorens het Zotje aandachtig in de oogen te zien; dan moet ons helaas van het hart, dat hij ons een sombere blik toewerpt. Een geruststellend knikje onzerzijds is reeds voldoende om hem zijn vanouds bekende vroolijke trekken te hergeven, want de Redactie is er zich van bewust waar de schoen wringt.

* *

Droevig is het feit, dat reeds nu, na nog maar zoo weinig maanden, het eerste jaar een zekere vermoeidheid vertoont. Want hoe zou het anders mogelijk zijn, dat toen op afgelopen Zaterdagmiddag de zalen van onze geliefde Sociëteit „Phoenix” opengesteld werden om aan eenige honderden Delftsche kindertjes een prettige Sint Nicolaas middag te bezorgen, het niet het eerste jaar was, dat zich in de zalen verdrong om deze middag voor de kleintjes tot een onvergetelijke te maken.

Een onterechte verwaandheid, die Gij eerstejaars Uzelf thans hebt opgedrongen, waardoor Gij met de neus in den wind alle belevenissen van het Corps langs U heen laat vloeien, maakt de Redactie, en met haar de oude getrouwen zeer bezorgd over den toekomst van het D. S. C.

Ontijdig hebt Gij Delft verlaten zonder daarmee Uzelf en het Corps te dienen, waardoor . . .

„Ach, dag Bill!”

„Dag, heeren! Hier is de kruik.”

„Een sigaartje, Bill?”

„Nou, graag meneer. U bent weer druk bezig, hè?”

„Ja, het Kerstnummer, Bill!”

Het Zotje grinnikt . . .

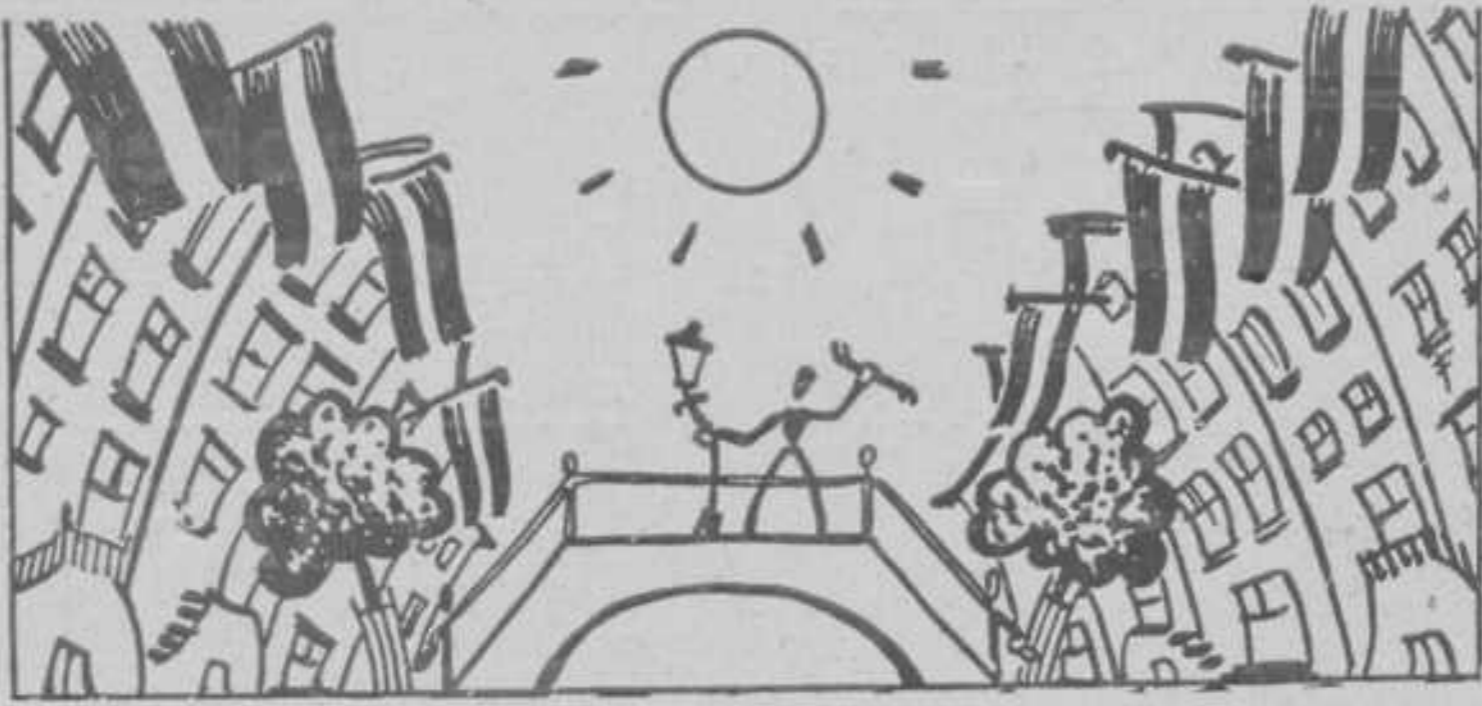
Wat de uitvoering betreft, deze is bij Johan de Meester in goede handen en verzekerd een vlotte vertooning, vooral, omdat hij voor de beide hoofdrollen over zulke uitstekende krachten kon beschikken. Paul Steenberg (Maarten) is een uitstekende kunstschilder en hij brengt vooral in het laatste bedrijf, als Monika (Caro van Eyck) weer bij hem terugkomt, de zenuwachtige verblijde stemming van iemand die een ander te kort gedaan heeft, maar nu alles weer recht gezet weet, zoo subtiel over het voetlicht, dat hij hier weer zijn spelhoogte uit „Phantasena”, en „De Gevaarlijke Bocht” bereikt. Caro van Eyck geeft het beste van wat we tot nu toe van haar gezien hebben en ook zij steekt in het laatste bedrijf, bij de hereniging, ver boven alles uit wat ze tot op heden op het tooneel gepresteerd heeft.

We herinneren ons haar nog uit den tijd dat ze op het amateurtooneel stond en ons vergastte op een zeer goede creatie van „Pygmalion”. Weinigen zullen toen vermoed hebben, haar nog eens op het beroepstooneel terug te vinden, hoewel haar spel toen reeds een voor amateurs uitzonderlijk hoog peil bereikt had. Theo Frenkel is een amusante oude heer, hoewel we hem toch liever in nog wat jeugdiger rollen zien optreden, zijn stem is niet mat genoeg, hoewel hij overigens deze knorrige oude baas goed weet te suggereeren. Ook Bob Oosthoek geeft hier weer een goede creatie van een kunsthistoricus die nog altijd hoopt Monika voor zich te kunnen winnen, maar als hij tenslotte ziet, dat al zijn drijven voor niets is, toch maar mee werkt aan de hereniging van de beide Pratts.

De rest van de optredende personen is in goede handen bij Jan Kelling, Annie van Duyn en consorten. Alleen Herman Haye valt volledig uit den toon, het lijkt bij hem meer, dat hij een stukje uit een slecht boek voorleest, dan dat hij een bijrol uit een goed geschreven tooneelstuk speelt.

Wat de decors betreft, heeft Willem Deering alle eer van zijn werk en vooral is hij in het eerste decor, een armoedig atelier op een zolder van een huurkazerne, er in geslaagd, de armoedige bohemien sfeer te suggereeren. In zijn tweede decors heeft hij zijn fantasie iets te veel laten gaan en komt hij tot een vrij dwaze compositie, die overigens van kleur zeer goed geslaagd is. Het Residentie Tooneel zal met dit stuk een goeden greep blijken te hebben gedaan, en het zal er zeer velen een genoegelijke avond of middag mee bezorgen.

N. H. K.

DANS OM HET GRAF.

De nacht was donker, stikdonker. Geen ster vertoonde zich aan den hemelkoepel en de wind, die onheilspellend door de boomen gierde, joeg de regen door de straten van de slapende stad. Inderdaad, de stad was in diepe rust: geen lichtje scheen achter één der vensters, geen voetstap klonk door de verlaten straten. Het was dan ook niet zonder een gevoel van beklemming, dat ik me huiswaarts spoedde. Dicht langs de huizen, onwillekeurig op mijn teenen loopend, haastte ik me voort. Plotseling klonken er voetstappen voor me. Ik schrok zoo, dat ik als aan den grond genageld bleef staan. Even later kon ik de gestalten onderscheiden: twee geheel in het wit gekleede personen bewogen zich met een vreemde, wiegelende gang achter elkaar aan. In elke hand droegen zij een brandende fakkel, die grillige schaduwen voor zich uit wierpen. Het was een eigenaardig schouwspel, zeker niet geschikt, om me op mijn gemak te stellen. Ik wilde me dan ook resoluut omdraaien en de weg naar huis vervolgen, ware het niet dat mijn nieuwsgierigheid de overhand kreeg, zoodat ik besloot de eigenaardige processie nog wat langer gade te slaan. Ik sloop daarom, behoorlijk afstand houdende, achter hen aan.

Onze weg voerde ons naar den buitenkant van de stad, vanwaar een straatweg naar het dichtstbijzijnde dorp leidt.

Daar de lust me ontbrak hen nu nog verder te volgen, terwijl ook de eenzame straatweg me allermint aantrok, besloot ik terug te keeren. Juist wilde ik me dan ook omdraaien, toen ik zag, dat de gestalten, die zich nog steeds alleen waanden, het zandpad, dat naar het kerkhof leidt, insloegen. En ten tweede male won mijn nieuwsgierigheid het van mijn angstgevoel: ik vermande me en volgde hen ook daar.

Bij het hek van het kerkhof gekomen aarzelden zij geen oogenblik. Zij betraden de gewijde grond en begaven zich linea recta naar een graf, dat met vele kransen van nog versche bloemen bedekt was. Hier zetten zij hun fakkels neer en begonnen daarna een rondedans om het graf te maken, waarbij zij hun lichamen in de meest vreemde bochten wrongen, terwijl zij elk oogenblik rauwe kreten slaakten. Het was een angstwekkend schouwspel.

Geheel gefascineerd bleef ik staan toekijken, niet wetende of ik droomde of wakker was. Mijn verstand zei me dat ik tegen deze lijkschennis op moest treden, dat ik naar de bezetenen toe moest gaan om hun duidelijk te maken deze huiveringwekkende handelingen onmiddellijk te staken. Maar de moed ertoe ontbrak me. Ik bleef, terwijl het zweet me aan alle kanten uitbrak, slechts lijdzaam toezien, net zoo lang totdat zij hun fakkels weer opnamen en zich verwijderden op dezelfde manier als zij gekomen waren.

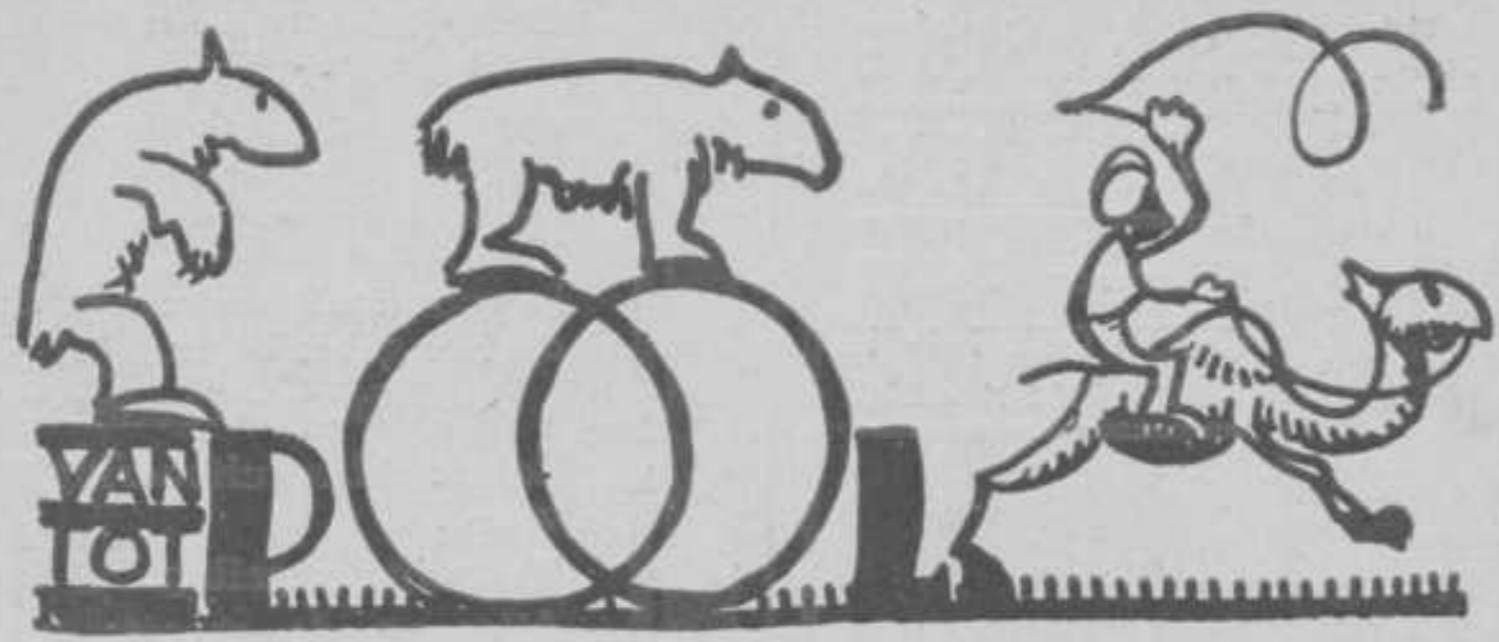
Automatisch volgde ik hen weer, vurig hopende onderweg den een of anderen veldwachter tegen te komen om hem dan van het zonderlinge gedrag der spookgestalten op de hoogte te stellen.

Maar niemand vertoonde zich in de leege straten. Het leek wel of de stad uitgestorven was en wij de eenige overlevenden waren.

Steeds op dezelfde wiegelende manier bleven de gestalten voor me uitloopen. Ik begon er zoo langzamerhand aan te wennen en kreeg zelfs plezier in het geval. Ik wilde er het mijne van hebben en was vastbesloten het avontuur tot het einde toe voort te zetten en hen, waar dan ook, te volgen. Ik versnelde mijn pas om hen in te halen. Toen ik hen tot op korte afstand genaderd was, draaiden zij zich plotseling om; twee paar vurige oogen keken me doordringend aan en namen me van top tot teen op. Ik was zeer met mijn houding verlegen en wist niets anders te doen dan een bedeesd „goeden avond” te stamelen. Bij wijze van antwoord draaiden zij zich weer om en vervolgden ongestoord hun weg. Ik ging nu vlak achter hen loopen en probeerde een gesprek met hen aan te knopen. Maar al mijn pogingen leden schipbreuk. Over welke boeg ik het ook gooide, niets hielp. Steeds volhardden zij in hun stilzwijgen en namen zelfs niet de minste notitie van me. Zoo liepen we geruimen tijd voort.

Bij een kruispunt gekomen splitsen hun wegen zich: zij gingen ieder een anderen kant op. Ik wist niet wat te doen. Wie van de twee zou ik volgen?

Toen ik tenslotte besloten was, waren de gestalten juist uit het

NAAR HET LAND DER TOEKOMST.

Het schijnsel van de bureaulamp doet hem pijn in de oogen; de letters dansen over het papier en langzamer gaat zijn hand over het witte vel, tot hij vermoeid achterover in zijn stoel valt.

„Allemachtig, wat een slaap, die rot verslagen, om de drommel niet eenvoudig,” mompelt hij.

„Had ik maar een schrijver, die dit voor mij kon doen.”

„Enfin, het moet morgen af, vooruit maar weer!”

De radio gonst ver, zachte, liefelijke melodieën.

Het regelmatig gekras over het papier van zijn pen overstemt de geluiden, het gekras zwelt aan, de letters worden onduidelijk.

„Ik verdom je wat. Kees, ik ga naar bed, morgen is er weer een dag.”

„Ach man”, klinkt het uit den anderen hoek van de kamer, „denk aan je toekomst.”

* *

„Vrouw, vrouw, wor wakker, het is 4 uur.”

„Ooah,” geeuwt de dikke boer, terwijl hij nog even de heerlijke warme deken over zich heen trekt.

Brrr, die kou in, het is een ramp.

„Vrouw, melk jij vandaag Kiertje en Stien, dan sel ik de vette wel neme.”

De morgen roept, de haan kraait het hoogste lied ten teeken, dat er geschaft moet worden.

De knechts loopen uit met hun schop en schoffels in de hand.

Er heerscht bedrijvigheid in den vroegen morgen.

De boer kijkt somber naar den hemel, grijze wolkjes zijn zichtbaar aan den horizon.

„As dat maar geen storm ken geve vandaag.”

* *

Doodsche stilte heerscht er in de gangen van het ziekenhuis, brancards rijden af en aan.

Mistroostig loopen enkele witgekaptte zusters op hun teenen voorbij, een zware zieke?

Onhoorbaar wordt de deur van de operatiekamers geopend en angstige blikken glijden naar binnen, nieuwsgierig om te zien of de operatie al gaande is.

De dokter met een diepe plooi op het gelaat komt naar buiten.

„En hoe is het dokter?” vraagt men.

„Stt, erg zwak, enkel rust kan haar redden.”

Een bel rinkelt, plots loopen zusters af en aan, een ongehoorde drukte verbreekt den angstigen stilte van daarnet.

„Hartelijk gefeliciteerd, hoor, het is een zoon, een fijne dikkert.”

* *

Een zwoele wind blaast door de takken en de wiegelende blaadjes toonen zoo af en toe het maantje, dat helder aan den hemel staat.

Slechts het lichte ruischen van den wind is hoorbaar.

Een zacht geknerp verstoort nu de zalige rust in het bosch. Een frissche schaterlach verbreekt geheel de stilte en schrikt de vogels op in hun nest.

„Laten we op deze bank gaan zitten.”

De stilte is terug enkel het ruischen is weer het eenig geluid dat thans het monotone leven in het bosch voortzet.

„Hou je van me, Rie?”

„Ja”, fluistert zij zacht, alsof ze bang is de stilte te verstoren.

BRZ.

gezicht verdwenen en stond ik geheel alleen in de donkere straat.

Er zat voor mij niets anders op dan om te keeren en naar huis te gaan.

Een schrill gelach klonk me achterna . . .

W. H. V.

AMSTERDAMSCH BANK N.V.

Bijkantoor DELFT
OUDE DELFT 141
TELEFOON 201 en 290

ACCREDITIEVEN
VERZEKERINGEN
OP ELK GEBIED
COUPONS
EFFECTEN
SAFE

„In Omnia Parata“

is voor Delft en omgeving DE aangewezen stichting
op het gebied van

begravenissen en crematies.

Eerste klas uitvoering in elken gewenschten
vorm.

Volledige regeling.

Alles op de meeste piëteitvolle wijze tegen kos-
tenden prijs.

Vervoer van overledenenen van en naar alle plaat-
sen in binnen- en buitenland.

Gelegenheid tot inschrijving in de registers der Stichting.

Kantoor, rouw- en ontvangkamers.

Mijnbouwplein 3, Delft - Telef. 2393

Rubber
Regenjassen
zonder punten

f 17.50

CROON

PEPERSTRAAT
CORPSLEVERANCIER

Alle leden van het Delftsch Studenten Corps
worden dringend verzocht hun adresver-
anderingen steeds onmiddellijk op te geven
aan de Administratie van dit blad:

Hippolytusbuurt 4.

WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: Hofleverancier

„ECON-TARIEF“
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!

Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

Betragt Uwe melk en melkproducten van de N.V.

Delftsche Melkinrichting

DIRKLANGENSTRAAT 66-70

TELEFOON No. 42

Gerechtigd t/h voeren v/h Rijksbotermerk.
Het Rijksbotermerk waarborgt prima
kwaliteit en een laag vochtgehalte.

Gebruikt „VETHCO“ gepasteuriseerde
melk in flesschen, roomt op, smaakt als
rauwe melk en is onovertreffbaar.

B. VETH & CO

18 79

DELFT

WIJNKOOPERIJ

ANNO 1863

B. A. VAN DE VEN & Co.

WIJNHAVEN 11

DELFT

PORTWIJNEN - SHERRY - MADERA

N.V. BROUWERIJ

D'ORANJEBOOM ROTTERDAM

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier
Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST
Vrouwjutenland 14, Tel. 92, Delft

Bij Uitgeverij Waltman, Hippolytusbuurt 4 zal, in opdracht van de
Centrale Commissie voor Studiebelenen, binnenkort verschijnen:

Handleiding No. 40

Wiskundige opgaven voor het Propaedeutisch Examen aan de T.H.

9e druk

met antwoorden

door

DR. IR. E. H. M. BEEKMAN

UITGEVERIJ WALTMAN, HIPPOLYTUSBUURT 4

STEIJGER'S SLAGERIJ

Specialiteit in Fijne Worst
en Vleeschwaren

ALLES EIGEN FABRIKAAT

Oude Kerkstraat 9-10
Telef. 178, Delft

OPGERICHT 1863

Een hartigheidje is FIJN, maar
het moet van STEIJGER zijn

Pelikan

TUBEN-TEEKENINKT
gevuld met O.-J.-inkt of gekleurde
watervaste teekeninkt

GÜNTHER WAGNER
PELIKAN MIJ. N.V. AMSTERDAM. SINGEL 294

Overal
ver verkrijgbaar

STAATSMIJN PRODUCTEN

BYBRANDSTOFFEN
HANDEL
V.H.S. OLLIEMANS

TECHN.-HOOGESCHOOL

Studenten, die hun Kerstvacantie wenschen door te brengen bij hun ouders, die in een gemeente wonen, welke gelegen is binnen de door de Deutsche autoriteiten verboden zone, moeten zich wenden tot den burgemeester van de gemeente, waar hun ouders woonachtig zijn, met het verzoek van den burgemeester vergunning te bekomen om gedurende de Kerstvacantie binnen diens gemeente verblijf te houden. In bedoeld verzoekschrift dient de belanghebbende voorts opgaaf te verstrekken van:

- naam en woonplaats zijner ouders;
- naam, voornamen en geboortedatum van den verzoeker;
- woonplaats van den verzoeker;
- universiteit of hoogeschool, waaraan verzoeker studeert;
- duur der vacantie en duur van het verblijf in de gemeente, waar de ouders van verzoeker woonachtig zijn.

EXAMENS

Geslaagd voor het Ingenieursexamen voor Werktuigkundig-Ingenieur: A. A. Holle.

VAK-VEREENIGINGEN

CIVIEL- EN BOUWKUNDIG GEZELSHAP „PRACTISCHE STUDIE”.

Het Bestuur kan hierbij mededeelen, dat, naar aanleiding van de oproep in de „Spiegel” en de convocaten, die eind vorige week rondgestuurd zijn, er zeker reden bestaat een organisatie zooals het zich gedacht had, in het leven te roepen. Aangezien verschillende ingeschrevenen naar huis zijn, zullen centra gesticht worden, voor diverse vakken.

In een centrum zal een ingeschrevene voor elk vak als vertegenwoordiger van diegenen, die zich bereid verklaard hebben van voorlichting te dienen, optreden. Deze persoon zal direct contact onderhouden met het Bestuur.

In het begin van de volgende week zullen convocaten rondgezonden worden, waarin een nadere toelichting gegeven wordt, en tevens de namen der vertegenwoordigers vermeld zullen staan.

Ook verschillende reeds afgestudeerden e.a. zullen zooveel mogelijk ingeschakeld worden.

Namens het Bestuur,
R. DROOGLEEVER FORTUIJN,
Secretaris.

GEBOUW VOOR KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN.

Vrijdagavond	13 Dec.	6.30 uur,	Mij. tot Bevordering v. d. Toonkunst. Generale Repetitie van „Die Schöpfung”.
Zaterdagmiddag	14	3.00	Mengelberg-Concert, Serie B. No. 3. Dirigent: Prof. Dr. Willem Mengelberg. Solist: Gaspar Cassado (cello).
Zondagmiddag	15	2.00	Mij. tot Bevordering v. d. Toonkunst. „Die Schöpfung”, onder leiding van Johannes den Hertog.
Zondagavond	15	7.30	N.V. Italiaansche Opera. „Rigoletto”.
Woensdagav.	18	7.00	Residentie-Orkest. Volksconcert No. 4 van het abonnement. Dirigent: Frits Schuurman.
Donderdagav.	19	7.30	N.V. Italiaansche Opera. „Madame Butterfly”.
Vrijdagavond	20	7.30	N.V. Italiaansche Opera.

VEREENIGINGEN

DELFTSCHE STUDENTEN VOETBAL VEREENIGING

Bij de jongste bestuurswisseling heeft het Bestuur van de Delftsche Studenten Voetbal Vereeniging zich als volgt samengesteld:

R. van Romunde,	<i>President.</i>
P. Josso,	<i>Secretaris.</i>
A. J. Tjeenk Willink,	<i>Thesaurier.</i>
P. Vos	<i>Vice-President.</i>
A. G. Smit,	<i>Commissaris.</i>

Namens het Bestuur,
P. JOSSO,
Secretaris.

DELFTSCHE STUDENTEN ALPEN CLUB.

Woensdagavond a.s. den 18den December, om 19.45 uur, zal de D. S. A. C. voor haar leden de filmavond voortzetten. U zult nu enkele ski- en kletterfilms te zien krijgen.

Namens het Bestuur,
K. NEERVOORT,
Secretaris.

VAN ONDER DE KRONEN

Het Bestuur van de Sociëteit „Phoenix” heeft zich bij de jongste bestuurswisseling als volgt samengesteld:

M. H. Wevers,	<i>President.</i>
R. von Nordheim,	<i>Secretaris.</i>
H. M. Stiasny,	<i>Thesaurier.</i>
R. van Romunde,	<i>Bibliothecaris.</i>
L. F. Klein Bog,	<i>Commissaris van het Consum.</i>
P. Vos,	<i>Commissaris v. d. Inventaris.</i>
E. E. van Raalte,	<i>Archivaris, Vice-Secretaris.</i>

Namens het Bestuur,
R. VON NORDHEIM,
Secretaris.

REPETITOREN

Dr. Ir. R. H. Borkent e.i. assistent T.H. repeteert: ELECTRICITEIT, TOEGEPASTE MECHANICA, ELECTROTECHNIEK (ook beknopte cursus), WISSELSTROOM-THEORIE (prop. en cand. ex.), THEORETISCHE ELECTRICITEITSLEER, Kanaalweg 2b, Delft; Van Boetzelaerlaan 116, Den Haag.

Ir. A. C. van Horssen, assistent T.H., Westeinde 58B, Voorburg, repeteert BOUWKUNDE voor W. en M. en UTILITEITSBOUW voor B. en C.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

Ir. C. J. D. M. Verhagen, Botaniestraat 30, Delft, assistent Technische Physica, tenteert en repeteert NATUURKUNDE.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H. Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

OPTISCHE INSTRUMENTEN en PHYSISCHE OPTICA, bij Ir. F. Hekker, n.i. (oud-assistent T.H.), Piet Heinstraat 68, Delft.

Voor deelname aan deze rubriek (25 plaatsingen voor f 25.—) wende men zich tot de Admin. van „De Spiegel”, Hippolytusbuurt 4, Tel. 160.

TECHNISCHE GROOT-INDUSTRIE

RUBBER SLANGEN

voor elk
bedrijf

OFFICIEEL LEVERANCIER VAN HET
DELFTSCH STUDENTEN CORPS

Het speciale adres voor wedstrijd-
prijzen, club-insignes, etc. in
alle uitvoeringen.

Vraagt onze prijscourant met af-
beeldingen of speciale ontwerpen.

VACANT

Bij Uitgeverij Waltman, Hippolytusbuurt 4 zijn, in opdracht van de
Centrale Commissie voor Studiebelegingen, verschenen:

Handleiding No. 23

Electriciteit

door Prof. Dr H. B. Dorgelo
Prijs f 4.-

Handleiding No. 62

Electronen, Atomen en Moleculen

door Prof. Dr H. B. Dorgelo
2e herziene druk Prijs f 3.50

Verkrijgbaar in den boekhandel en in de toonzaal van
UITGEVERIJ WALTMAN, HIPPOLYTUSBUURT 4

N.V. NEDERLANDSCHE AANNEMING MIJ

VOORHEEN FIRMA H. F. BOERSMA

BINCKHORSTLAAN 135 — 'S-GRAVENHAGE

DE ROTTERDAMSCH DROOGDOK MIJ

Werk te Rotterdam
Telefoon 72920

Werk te Schiedam
Telefoon 69023

14 hellingen tot een lengte van 750 ft
7 droogdokken tot een cap. van 20000 ton

**Bouw en reparatie van
Schepen en Machines**

Agent voor Delft: J. T. POST, Vrouw Juttenland 14, Delft - Tel. 92

NIEUWE ROTTERDAMSCH COURANT

Het voornaamste dagblad van Nederland.

De N.R.C. geeft wat ontwikkelde mensen moeten weten.

Studenten-abonnementen f 15.- per studiejaar.

Men vrage gratis proefnummers aan ons agentschap: OUDE KERKSTRAAT 7, DELFT